

Būk žinovas... arba būk buda

DZENO MEISTRAS WU BONGAS

Klausimas: Kartais jaučiuosi apimtas pilnatvės ir viskas man būna aišku, bet po kurio laiko šis pojūtis praeina ir vėl nieko nebesuprantu. Ar galite pasakyti, kaip čia yra?

Dzeno meistras Wu Bongas: Pilnatvė nepriklauso nuo tavo pojūčių. Kiekvienas yra pilnatviškas, tobulas, jūs visi esate budos. Tik ar visa ta pilnatvė padeda gyventi? Tu viską turi! Aš neturiu nieko kito, ko neturi tu. Ir Buda neturi nieko kito, ko neturi tu. Bet ar tai sužinojus palengvėjo gyvenimas? Nepalengvėjo? Vadinasi, joks supratimas, net nuostabiausios tiesos supratimas, nieko negali tau padėti. Jau esi tobulas, pilnatviškas, bet kol aiškiai neįsisąmoninsi šios tiesos, kol ji nepasidarys tau nepaprastai artima, kol jos nesuvirškinsi ir neįsisavinsi, ji tau nepadės.

Retkarčiais ji gali tikrai maloniai jaudinti: "Ak, aš jau esu tobulas. Aš esu buda..." Tačiau jausmas praeina ir visai pamiršti savo tobulą pilnatvę. Viena, kai ją suprantai, ir visai kas kita, kai ją įsisavini. Todėl neišvengiamai reikia užsiimti pratybomis.

K: Kaip čia gali būti, kad būdamas buda, juo nesu?

DzMWB: Sakyk, o kas yra buda?

K: Neturiu supratimo.

DzMWB: Teisingai. Tai ir yra buda.

K: Na, o kiti žmonės, kurie nežno, kad jie nežino?

DzMWB: Tie žmonės yra žinovai. Taigi tenka pasirinkti: ar būti žinovu, ar nieko nežinoti ir būti buda. Ir vėl viskas veda prie lavinimosi. Visai nesvarbu, kas tau sakoma ir kaip puikiai viskas išaiškinama; vis tiek galiutinį sprendimą priimi tik tu. Budos mokyme nuostabu tai, kad jis ragino nesutikti su tiesa vien dėl to, kad ją pasakė išminčius ar žinovas. Nesutikti su kažkuo vien todėl, kad taip tvirtina šventos knygos ar paprotys. Privalai tiesą atskleisti sau pats/pati. Kiekvienas yra pajėgus tai padaryti. Atėjai išklaudyti dharmos kalbos, tačiau visai nesvarbu, ar puikiai viskas bus išaiškinta ir ar patrauklūs bus joje pasakyti žodžiai. Jie nepajėgūs pakeisti tavo gyvenimo. Tarp supratimo, kas pasakyta, ir tikro gebėjimo atlikti tai, žiojėja neaprepiama praraja. Kaip tik todėl labai svarbu turėti iškilusį didįjį klausimą. Budizme kalbama apie *bodhičitą*. *Bodhičita* – tai polinkis *bodhiui*, polinkis atbusti, arba nušvisti. Kiekvienas turi šią savybę. Tas klausimas yra tavoji *bodhičita*. Jis yra ta jėga, kuri atvijo tave čionai. Kai kurie budizmo mokslininkai

bodhičitą vadina atbudimo, arba nušvitimo, sėkla, vadinasi, tavoji sėkla jau sudygusi. Dabar reikia puoselėti daigą; šį puoselėjimą vadiname lavinimusi, pratybomis. Jei rūpinsiesi savuoju klausimu, jis galės augti, didėti ir vystytis. Galiausiai vieną dieną išsiskleis jo žiedas. Tada pratarsi (*śuduodamas delnais per kelius*): AHA! Šis "AHA" bus ne Budos, ne dzeno meistro Seung Sano, ne dzeno meistro Wu Bongo – jis bus grynai tavo. Kiekvienas privalo jį atrasti, nes jūsų reikia šiam pasauliui.

– vertė J.V.

Copyright © 2009 Kvan Um dzeno mokykla